

﴿سُرِّيهِمْ آيَاتِنَا...﴾

نَزَّلَ اللَّهُ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا لِهَدَايَةِ الْإِنْسَانِ ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾ فَالْقُرْآنُ يُخَاطَبُ جَمِيعَ أَبْنَاءِ الْبَشَرِ بِتَقَاتِفِهِمُ الْمُخْتَلَفَةِ عَلَى مَرِّ الْعُصُورِ. فَلِهَذَا تَرَى أَسَالِيبَ دَعْوَتِهِ يَخْتَلِفُ بَعْضُهَا عَنْ بَعْضٍ اخْتِلَافًا كَبِيرًا. فَقَدْ اسْتَخْدَمَ الْقُرْآنُ الْبِرَاهِينَ وَالْأَدْلَةَ الْمُتَنَوِّعَةَ لِتَشْمُلَ جَمِيعَ الْفِئَاتِ الْمُخْتَلَفَةِ ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ وَالْآيَاتُ الْعِلْمِيَّةُ فِي الْقُرْآنِ هِيَ بَعْضُ هَذِهِ الْبِرَاهِينِ الَّتِي تُخَاطَبُ الْإِنْسَانَ الَّذِي لَا يَطْمَئِنُّ قَلْبُهُ أَطْمَئِنَانًا تَامًا، إِلَّا عَنْ طَرِيقِ الْعِلْمِ وَالتَّجَرِبَةِ. وَإِلَيْكَ الْآنَ بَعْضَ هَذِهِ الْآيَاتِ :

ظلمات البحر

﴿أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَعْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ...﴾ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ ﴿أَخْبَرَنَا الْقُرْآنُ بِظَاهِرَةِ ظُلْمَةِ الْبَحْرِ إِخْبَارًا عَجِيبًا وَهَذَا أَمْرٌ لَمْ يُكْتَشَفْ إِلَّا فِي الْقُرْنِ الْأَخِيرِ. لَقَدْ كَانَ الْإِنْسَانُ فِي الْمَاضِي لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَعْوَصَ فِي الْبَحْرِ أَكْثَرَ مِنْ عِشْرِينَ مِثْرًا. وَلَمْ تَكُنْ هُنَاكَ ظُلْمَةٌ. وَلَكِنَّهُ الْآنَ يَعْوَصُ فِي أَعْمَاقِ الْبَحَارِ غَوْصًا أَكْثَرَ مِنْ مِائَتَيْ مِثْرٍ بِوَسْطَةِ الْمُعَدَّاتِ الْحَدِيثَةِ فَتَجِدُ هُنَاكَ ظُلَامًا شَدِيدًا.

أكثر: صفة لـ «غوصاً»
 مر: مصدر لـ «مرَّ»
 إخبار: مصدر باب
 إفعال و«أخبار» ج خبر
 لتي: لـ + التي

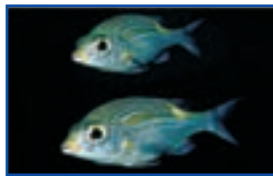
تُعطينا الآية صورةً أُخْرَى عن البَحْرِ وهي وجودُ طبقاتٍ مختلفةٍ من الظلمةِ، بعضها أظلمُ من الأُخْرَى. قد أُبْثِتِ الاكْتِشافاتُ الحَدِيثَةُ أَنَّ الشُّعاعَ الصَّوْتِيَّ يَتَكَوَّنُ من سبعةِ ألوانٍ. فاللونُ الأحمرُ أوَّلُ لونٍ يَخْتَفِي في البَحْرِ. فَإِنَّ جِرْحَ غَوَاصٍّ جَرَحاً شَدِيداً و سَالَ مِنْهُ الدَّمُ، لا يَرى دمَهُ إِلَّا باللونِ الأسودِ. و كُلُّ لونٍ يَخْتَفِي يُسَبِّبُ جزءاً من الظلمةِ و آخِرُ الألوانِ هو اللونُ الأزرقُ الَّذِي يَخْتَفِي في عمقِ ٢٠٠ متر (مِائَتَيْ مِترٍ) و مِنْ هُنَاكَ ظِلْمَةٌ كَامِلَةٌ.

قرين المادّة

﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾
 خَلَقَ اللهُ الْإِنْسَانَ وَ جَعَلَهُ زَوْجَيْنِ ذَكَراً وَ أُنْثَى ﴿إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَ أُنْثَى﴾ وَ لَمْ يَقْتَصِرْ هَذَا النِّظَامُ عَلَى الْإِنْسَانِ بَلْ شَمَلَ عَالَمَ النَّبَاتَاتِ ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلْنَا فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ﴾

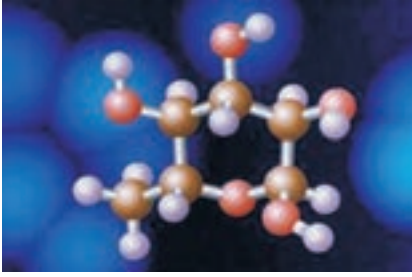

أُخْرَى: مؤنّته لِـ
 «أخْر» زَوْجَيْنِ:
 المفعول الثاني
 لِـ «جَعَلَهُ زَوْجَيْنِ»

إضافةً إلى ذلك نرى في الآية التالية شمولاً أكبر وأعمّ ﴿وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ...﴾
فكلمة «شيء» تدلُّ على الجَمادِ أيضاً.

فهل في الجَمادِ زوجان؟

في السنوات الأخيرة اكتشف علماء الفيزياء أنّ الإلكترونَ حينما يدورُ حولَ نواةِ المادّةِ،
كأنَّ هناك جُسيمًا مجهولاً آخرَ يحملُ شحنةً تُخالفُ شحنةَ الإلكترونِ سُمِّيَ بـ «قرينِ المادّةِ».
فاستنتج العلماءُ أنّ لكلِّ جسمٍ قريناً.

إنَّ الفيزيائيَّ المسلمَ محمداً عبدَ السلامِ الحائزَ على جائزةِ نوبلِ في الفيزياءِ والذي قامَ
بأبحاثٍ مهمّةٍ في موضوعِ قرائنِ المادّةِ، صرّحَ هذا الأمرَ بعدَ حصوله على الجائزةِ تصريحاً
عجيباً حيثُ يُشيرُ إلى أنّ الآيةَ القرآنيّةَ ﴿وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ...﴾ كانتَ بمثابةِ
شعورٍ خفيٍّ وإلهامٍ قويٍّ له أثناءَ أبحاثه عن قرائنِ المادّةِ.

إنَّ ورودَ هذه الحقائقِ الفُحمةِ والدقيقةِ على لسانِ إنسانٍ أمِّيٍّ عاشَ في بيئَةٍ
أُمِّيّةٍ دليلٌ على أنّه تلقّاها مِنّ يعلمُ السّرّ في السماواتِ والأرضِ :
﴿قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾

أكبر : ما لا ينصرف

أبحاث : ج بحث

قرين المادّة : في الفارسية

«باد ماده»

١) اِنْتخِبْ عنواناً آخَرَ لِلنَّصِّ على حَسَبِ ذَوْقِكَ :

ظُلُمَاتُ الْبَحْرِ ❁ الإعجازُ العِلْمِيُّ في الْقُرْآنِ ❁ عالمُ النَّبَاتاتِ ❁

٢) اِجِبْ عن الأَسْئَلَةِ :

١) هل يُخاطَبُ الْقُرْآنُ جَمِيعَ أبناءِ الْبَشَرِ؟

٢) ماذا أَثَبَّتَ الاِكتِشافاتُ الْحَدِيثَةُ عن الصُّوءِ؟

٣) هل يِقْتَصِرُ نِظامُ الزَّواجِينِ على الْإِنسانِ فَقطْ؟

٣) اُكْتُبْ معنَى الْمَفْرَداتِ التَّالِيَةِ مُسْتَعِيناً بِالنَّصِّ :

— تاريخي درياها : — غواصي كرد :

— مردان درس ناخوانده : — زنان درس ناخوانده :

نقش‌های تکمیلی

مفعول به

جارو مجرور

مفعول مطلق

مفعول فيه

این درس را برای چه می‌آموزیم؟

- قیده‌های فارسی، در زبان عربی چگونه به کار می‌روند؟
- آیا ترجمه عبارت «نَزَلَ اللَّهُ الْقُرْآنَ» با «نَزَّلَ اللَّهُ الْقُرْآنَ تَنْزِيلاً» یکسان است؟
- کلماتی که نشان دهنده زمان یا مکان وقوع فعل هستند، چه اعرابی دارند؟

به الگوی زیر توجه کنیم :

يَجْتَهِدُ الطَّالِبُ فِي دُرُوسِهِ اجْتِهَادًا.

«اجتهاداً» به عنوان مصدر فعل چه نقشی ایفا می‌کند؟

آیا این کلمه نقش مکمل فعل را ایفا نمی‌کند؟

اعراب «مصدر» در این جمله چگونه است؟

تَنْكِرٌ

اکنون با توجه به الگوی قبل، جاهای خالی را پر کنیم :

- يُجَاهِدُ الْمُؤْمِنُ فِي اللَّهِ
- تَتَوَكَّلُ الْمُؤْمِنَةُ عَلَى اللَّهِ
- يَسْتَغْفِرُ التَّائِبُ مِنْ ذُنُوبِهِ

تَنْبِيْهَاتٌ

هرگاه بخواهیم وقوع یک فعل را مورد تأکید قرار دهیم، ... (مصدر □ اسم فاعل □) آن فعل را، پس از فعل به شکل ... (منصوب □ مرفوع □) می آوریم. به چنین مصادری در زبان عربی «مفعول مطلق تأکیدی» می گوئیم.

الْمُتَّبِعُ نَفْسَكَ

امثلاً القَرَاءَ بِالْمَفْعُولِ الْمُطْلَقِ :

- ﴿ وَرَتَّلَ الْقُرْآنَ ﴾
- نَزَّلَ اللَّهُ الْقُرْآنَ
- يُحَاسِبُ الْإِنْسَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

در مثال‌هایی که آورده شد، وقوع فعل **تأکید** شده است؛ اما آیا می‌توانیم **کیفیت** و **چگونگی** وقوع افعال را نیز در جملات نشان دهیم؟

به الگوی زیر توجه کنیم:

— یَجْتَهِدُ الطَّالِبُ فِي دُرُوسِهِ اجْتِهَادًا الْأَمَلِينَ.

— یَجْتَهِدُ الطَّالِبُ فِي دُرُوسِهِ اجْتِهَادًا بِالْغَا.

✓ در عبارت اول ترکیب «**اجتهاداً** الأمیلین» چه نوع ترکیبی است؟ اضافی □ وصفی □

✓ در عبارت دوم ترکیب «**اجتهاداً** بالغا» چه نوع ترکیبی است؟ اضافی □ وصفی □

✓ آیا این دو ترکیب توانسته‌اند نوع و کیفیت وقوع فعل «**یجتهد**» را بیان کنند؟

آری □ خیر □

تذویب

اکنون با توجه به الگوی قبل، جاهای خالی را پر کنیم :

- يُجَاهِدُ الْمُؤْمِنُ فِي اللَّهِ
- يَجَاهِدُ الْمُؤْمِنُ فِي اللَّهِ
- تَتَوَكَّلُ الْمُؤْمِنَةُ عَلَى اللَّهِ
- تَتَوَكَّلُ الْمُؤْمِنَةُ عَلَى اللَّهِ
- يَسْتَغْفِرُ التَّائِبُ مِنْ ذُنُوبِهِ
- يَسْتَغْفِرُ التَّائِبُ مِنْ ذُنُوبِهِ

تایید

گاهی **مفعول مطلق** به کمک کلمه بعد از خود که به صورت (صفت - مضاف الیه □ / اسم فاعل - مصدر □) می آید **نوع** و **کیفیت انجام فعل** را بیان می کند .
به این نوع مفعول مطلق، «**مفعول مطلق نوعی**» یا «**بیانی**» می گوئیم .

الْمُهَيَّبُ وَالْمُهَيَّبَاتُ

إِمْلَأِ الْفُرَاقَ بِالْفِعْلِ وَالْمَفْعُولِ الْمَطْلُوقِ التَّوْعِي :

- لَكَ مُبِينًا ﴿فَتَح﴾
- الْبُخِيلُ فِي الدُّنْيَا الْفُقَرَاءِ ﴿عَاشَ - مَضَارِع﴾
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ سَدِيدًا ﴿قَالَ - فَعْلُ أَمْر﴾
- أَنَا إِلَى الْفُقَرَاءِ الصَّادِقِينَ . ﴿أَحْسَن﴾

مصادر افعال ثلاثی مجرد، قیاسی نیست بلکه نیاز به شنیدن و حفظ کردن دارد. جدول افعال زیر را بخوانیم و تکرار کنیم :

ذَهَبَ	يُذْهِبُ	ذَهَاباً
عَاشَ	يَعِيشُ	عَيْشاً
قَالَ	يَقُولُ	قَوْلًا
لَعِبَ	يَلْعَبُ	لَعِبًا
فَتَحَ	يَفْتَحُ	فَتْحًا
نَظَرَ	يَنْظُرُ	نَظْرًا
كَتَبَ	يَكْتُبُ	كِتَابَةً
دَعَا	يَدْعُو	دَعْوَةً
قَرَأَ	يَقْرَأُ	قِرَاءَةً
عَجِبَ	يَعْجَبُ	عَجَبًا

عَيِّنْ إعراب «ذِكْرًا» في الآيات التالية :

﴿ ١ ﴾ قد أَنْزَلَ اللهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿

﴿ ٢ ﴾ وقد آتَيْنَاكَ ^(١) مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿

﴿ ٣ ﴾ اذْكُرُوا اللهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿

مصادر افعال ثلاثی مجرد را به راحتی می توان با مراجعه به «المعجم» همین کتاب و یا فرهنگ های لغت عربی یا فارسی به دست آورد.

۱- بعضی افعال عربی با دو مفعول به کار می روند: آتَى، أُعْطِيَ، جَعَلَ، زَرَقَ، أَلْبَسَ، بَلَّغَ، أذَانَ (چشاند)...

۱ گاهی مصادر منصوب به تنهایی و بدون فعل خود، در جمله می آیند؛ مانند :

صَبْرًا عَلَى الْجِهَادِ.

شُكْرًا لِلَّهِ.

چنین مصدری نیز مفعول مطلق به شمار می آیند. مهم ترین مصدری که بدون فعل ذکر می شوند، عبارتند از : حَقًّا (به راستی)، أَيْضًا (نیز، هم چنین)، جَدًّا، شُكْرًا، سَمْعًا و طَاعَةً (به چشم، اطاعت می شود)، سُبْحَانَ اللَّهِ (خدا منزّه است)، مَعَاذَ اللَّهِ (پناه بر خدا) و ...

۲ به کلماتی مانند «يَوْم، صباح، قبل، بعد، لَيْل، نَهَار، فَوْق، أَمَام، وِرَاء، عِنْد، تَحْت و...» که زمان یا مکان وقوع فعل را نشان می دهند، «مفعول فيه» و یا «ظرف» می گوئیم (قید زمان و مکان در فارسی). مفعول فيه نیز منصوب است؛ مانند :

﴿سَبَّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ﴾

۳ برخی اسماء استفهام و شرط که در زبان فارسی قید زمان یا مکان به حساب می آیند در عربی نیز معمولاً «مفعول فيه» می باشند.
چه وقت (مَتَى)، کجا (أَيْنَ)، هرگاه (إِذَا)، هر جا (أَيْنَمَا)

عَيِّنِ الْمَفْعُولَ فِيهِ فِي الْعِبَارَاتِ التَّالِيَةِ :

۱ ﴿أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾

۲ ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾

۳ ﴿إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا﴾

۴ ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾

اقرأ النَّصَّ التَّالِيَّ وَأَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ :

الْخُلُقُ النَّبَوِيُّ

صباحَ أَحَدِ الْأَيَّامِ كَانَ الْأَطْفَالُ يَلْعَبُونَ بِفَرَحٍ. فَرَأَاهُمْ رَسُولُ اللَّهِ
وَابْتَسَمَ لَهُمْ ابْتِسَامَةَ الْأَبِ الْحَنُونِ وَحَيَّاهُمْ تَحِيَّةً طَيِّبَةً. طَلَبَ الْأَطْفَالُ
مِنَ النَّبِيِّ (ص) أَنْ يَتَوَقَّفَ لِحِظَةٍ عِنْدَهُمْ وَيُشَاهِدَ لِعِبَّهِمْ مَشَاهِدَةَ
الْحَكَمِ. فَبَدَأَ يَنْظُرُ إِلَى لِعِبَّهِمْ وَالبَهْجَةَ وَالسَّرُورَ عَلَى وَجْهِهِ. تَعَجَّبَ
أَحَدُ الصَّحَابَةِ وَقَالَ : يَا عَجَبًا، أَتَعْمَلُ بِمَا يَطْلُبُهُ الْأَطْفَالُ؟ فَأَجَابَ :
إِنَّهُمْ فَرِحُونَ وَأَنَا مَسْرُورٌ بِفَرَحِهِمْ.

✓ - عَيْنَ الْمَفْعُولِ الْمَطْلُوقِ وَالْمَفْعُولِ فِيهِ :

✓ - مَاذَا كَانَ الْأَطْفَالُ يَعْمَلُونَ؟

✓ - لِمَاذَا كَانَ النَّبِيُّ (ص) فَرِحًا؟

الْعَمْرَيْنِ الثَّانِي

برای ستون «الف» ترجمه مناسبی از ستون «ب» پیدا کنیم :

«ب»

«الف»

خدا را، حتماً یاد کنید .

— أنزل الله إليكم ذِكْرًا .

خداوند «ذکر» ی برای شما نازل کرد .

— اذْكُرُوا اللَّهَ .

خدا را یاد کنید .

— اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا .

الْعَمْرَيْنِ الثَّلَاث

عَيِّنْ نَوْعَ الْأَسْمَاءِ الْمَنْصُوبَةِ فِي الْكَلِمَاتِ الَّتِي أُشِيرَ إِلَيْهَا بِخَطِّ :

﴿١﴾ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُدْهَبْنَ السَّيِّئَاتِ ﴿١﴾

﴿٢﴾ أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي ﴿٢﴾

﴿٣﴾ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ... ﴿٣﴾

۱ در ترجمهٔ مفعول مطلق دقت کنیم که این کلمه، نظر به «فعل» جمله دارد نه فاعل یا مفعول آن.

۲ مفعول مطلق در زبان فارسی از جملهٔ قیدها به شمار می‌رود، و در ترجمهٔ آن به نحو ذیل عمل می‌کنیم:
الف) در مفعول مطلق تأکیدی از قیدهای تأکیدی چون: کاملاً، حتماً، قطعاً، بی‌شک و... استفاده می‌کنیم.

ب) در مفعول مطلق نوعی از قیدهای بیانی مانند: به نیکی، بسیار، سخت، همچون، مانند، و... بهره می‌گیریم. در این نوع مفعول مطلق دقت کنیم که از ترجمهٔ این مصادر منصوب به صورت مفعول پرهیزیم.

در ترجمهٔ آیات و عبارات ذیل دقت کنیم و ترجمهٔ صحیح‌تر و روان‌تر را با ذکر علت، تعیین کنیم:

۱ ﴿كَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ - خداوند با موسی سخن گفت سخن گفتنی. □

- خداوند با موسی، قطعاً سخن گفت. □

۲ ﴿فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا﴾ - صبر کن صبر کردنی زیبا. □

- به نیکی صبر کن. □

۳ ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾

- و هر که از خداوند و رسولش اطاعت کند پس بدون شک به رستگاری عظیمی دست می‌یابد. □

- و هر کس خداوند و رسولش را اطاعت کند، رستگاری عظیمی را از آن خود کرده است. □

علائم معنی

الفاظ، علائم وصول به معانی هستند و همچون «علامت» های دیگری که ما در زندگی روزمره با آنها سروکار داریم، با موضوعی که برای آن «وضع» شده اند بی ارتباط نیستند. از این رو ظواهر الفاظ و حرکات و سکنات کلمات، نمی تواند در معنای آنها خالی از تأثیر باشد. در مقایسه میان دو لفظ هم معنا، وجود تشدید در یکی و یا وجود حروف بیشتر در دیگری و همچنین فراز و فرود حرکات و سکنات در موسیقی یک کلمه، هر کدام به نوعی مرتبط با بار معنایی و نکات دقیقی هستند که این کلمات، با خود حمل می کنند! به عبارت دیگر حروف و حرکات بیشتر توأم با تلفظ سنگین تر، معانی افزونتری را نیز به دنبال دارد! به عنوان مثال به دو لفظ «الحیاء» و «الْحَيَوَانُ» توجه کنیم:

هر دو لفظ، دلالت بر «زندگی، حرکت، جنبش» می کنند، حال زمانی که قرآن کریم می خواهد نشان دهد که آخرت بر خلاف تصوّر اهل زمین، جهانی است پر از نشاط و حرکت و جنبش، این گونه می فرماید ﴿إِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ﴾. حرکت های بیایی موجود در کلمه «حَيَوَانُ» تمثیلی دقیق و تابلویی گویا از این معناست!

و یا به آیه ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ توجه کنیم. «تَوَّابٌ» با «تَائِبٌ» و «مُتَطَهِّرٌ» با «طاهر» از لحاظ معنایی تقریباً یکسان هستند، اما وجود تشدید و حروف افزون تر در «تَوَّابٌ» و «مُتَطَهِّرٌ» از افزایش بار معنوی آن حکایت می کند، که همانا تلاش بیشتر انسان «تَوَّابٌ» و «متطهّر» برای بازگشت به سوی خدا و برای پاک شدن هرچه بهتر و بیشتر از آلودگی ها و گناهان است.

اکنون در آیات زیر، آیا می توانیم ارتباطی میان ظاهر الفاظی که زیر آن ها خط کشیده شده با معانی آن ها بیابیم:

- ﴿اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا﴾ (غفار - غافر)

- ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا﴾ (مقدر - قادر)

- ﴿فَلَا تُقَطِّعْنَ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا تُصَلِّبْنَ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ...﴾ (أقطعن - أقطع - أصلبن - أصلب)

إِقْرَأْ دَعَاءَ «شَهْرِ رَجَبٍ» وَ تَرْجِمَهُ إِلَى الْفَارِسِيَّةِ :

يا مَنْ أَرْجُوهُ لِكُلِّ خَيْرٍ وَأَمْنٍ سَخَطَهُ عِنْدَ كُلِّ
شَرٍّ، يا مَنْ يُعْطِي الْكَثِيرَ بِالْقَلِيلِ، يا مَنْ يُعْطِي مَنْ
سَأَلَهُ، يا مَنْ يُعْطِي مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ وَمَنْ لَمْ يَعْرِفْهُ تَحَنُّنًا
منه وَرَحْمَةً، أَعْطِنِي بِمَسْأَلَتِي إِيَّاكَ جَمِيعَ خَيْرِ الدُّنْيَا
وَ جَمِيعَ خَيْرِ الْآخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّي بِمَسْأَلَتِي إِيَّاكَ
جَمِيعَ شَرِّ الدُّنْيَا وَشَرِّ الْآخِرَةِ، فَإِنَّهُ غَيْرُ مَنْقُوصٍ
مَا أَعْطَيْتَ، وَ زِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ، يا كَرِيمٌ...

أَرْجُو : امید دارم

السَّخَطُ : خشم، غضب

تَحَنُّنًا : به خاطر مهربانی

المَسْأَلَةُ : مسألت، درخواست

إِصْرِفْ : بازدار

منقوص : کم شده

زِدْنِي : بر من بیفز!